

Een bijzonder volk. Waarschijnlijk een citaat uit een preek van J.C. Philpot.

*overgenomen uit Calvin, maandblad van de Nederd. Herv. Gemeente Dordrecht, 60^e jrg nr. 3-8
in het 7^e Zestal staat een preek over Titus 2:14 'Een eigen volk', maar deze vertoont geen overeenkomst*

“Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken” Titus 2:14.

(De Engelse vertaling heeft voor eigen volk, bijzonder volk. Het grondwoord betekent iets dat men als iets bijzonders, uitnemends of kostelijks weglegt. Ook iemands bijzonder eigendom dus; zodat bijde vertalingen juist zijn, maar samengevoegd een bredere verklaring geven.)

Welke een willekeurig getuigenis geven godloze mensen dikwijls van de waarheid der Schriften! Wat is bijvoorbeeld in de wereld meer gewoon, en onder degene die dood liggen in een belijdenis, dan taal van deze soort: Wat een vreemd soort volk is er in die kerk! wat een vreemde denkbeelden hebben zij! welk een vreemde gevoelens koesteren zij. Er is alleen een stel bijzondere boeken dat hen schikt, en er zijn alleen een paar bijzondere predikers die zij willen horen; en in al hun woorden en handelingen openbaren zij een uitzonderdheid, een kwezelarij, een nauwgezindheid die zeer verschillend is met wat ge op andere plaatsen waarneemt.

Is niet de strekking ervan een getuigenis voor de waarheid van Gods Woord? Valt hier niet de waarheid onwillende van de lippen van de vijanden? Heeft God zelf niet gezegd dat ze een bijzonder volk zijn? Dan, juist dit bijzondere dat op hen gestempeld is, en hetwelk het scherpe oog van de wereld ontdekt, is een bewijs dat zij degenen zijn van welke God gezegd heeft dat zij een verkoren volk zijn, een koninklijk priesterdom, een heilige natie, een bijzonder volk, om te verkondigen de deugden van Hem Die hen uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht. Dit bijzondere volk heeft in alle eeuwen bestaan vanaf de eerste belofte, en zal bestaan tot de uiteindelijke vervulling aller dingen.

Abel was er een van dit bijzondere volk; en de bijzondere zegeningen waarmede God hem begunstigde, brachten over hem de toorn van zijn moorddadige broer. Noach was een van dit bijzondere volk, die God beval een ark te bouwen, als type van Christus Jezus de Heere, in Welke Zijn geliefd volk een schuilplaats vindt tegen de overstelpende golven van Gods toorn. Lot in Sodom was een van dat bijzondere volk, die zijn rechtvaardige ziel kwelde in het waarnemen van hun godloze daden, dag voor dag. Abraham in het land der Kanaanieten, Izaak zijn zoon, Jacob zijn kleinzoon, waren de stamvaders van een bijzonder volk, waarop God Zijn zoon zegel gezet had om hen af te zonderen van de naties der aarde, als type van een volk dat verordineerd was voor een eeuwige heerlijkheid.

De afzondering van de Joden, de afstammelingen in rechte lijn van Abraham, van alle volken. schaduwde af de zondering van de uitverkorenen van al de mensen die op aarde wonen; en de vijandschap die zich openbaarde tegen dat bijzondere volk, was maar een openbaring van de vijandschap welke in de harten bestond tegen het volk Gods - de ontwikkeling van die vijandschap welke God zeide dat zich zou zetten tussen het zaad der vrouw en het zaad der slang (Gen. 3:15). Toen zij in Egypte waren, zijnde een bijzonder volk, bracht dit voort de vijandschap van die koning die Jozef niet gekend had. Na de ballingschap, toen zij verstrooid waren door verschillende landen, riepen zij op de vijandschap van Haman. Daarom ging hij naar de koning, zijn meester, en zijde: Er is een volk, verstrooid en verdeeld onder al de landschappen uws koninkrijks; en hun wetten zijn verscheiden van de wetten aller volken; ook doen zij des konings wetten niet; daarom is het de koning niet oorbaar hen te laten blijven. Indien het de koning goeddunkt, laat er geschreven worden, dat men hen verdoe; zo zal ik tienduizend talenten zilvers opwegen in de handen dergenen die het werk doen des konings schatten te brengen (Esther 3:8,9).

Hier was de ontdekking van het vergif dat altijd woont in het hart van de godloze tegen de uitverkorenen; hier was de openbaring van die verborgen vijandschap, welke in de wereld bestaat tegen de bijzondere familie van Jehovah. Deze openbaring dan, van vijandschap, zijn niet alleen merken en getuigenissen van de waarheid der

openbaring, maar ook in gunst voor dat volk tegen welke giftige pijlen geschoten worden. En reken er op, vrienden, indien gij en ik nimmer het doel geweest zijn van deze bittere pijlen van verachting, indien we nimmer vervolging ondervonden hebben, indien onze faam nimmer bezoedeld is door de boosaardige laster van de wereld; indien we nooit aan schelding en verfoeiing zijn prijs gegeven als hebbende zulk een bijzonder zegel op ons gestempeld dat de wereld haat, we geen bewijs met ons dragen dat we van het aantal van dat bijzondere volk zijn, dat God in Christus verkoren heeft, en gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen in Hem.

Maar waar zullen we de volkomen vervulling vinden van deze heerlijke tekening, dan alleen in Hem Die onze Broeder werd, opdat Hij ons dichter zou aankleven dan een broeder in tederheid en hulp? Laat Zijn volk getuigen of Hij niet is de grootste, beste, meest beminnde, meest belangelozende en trouwste der vrienden. Waarlijk, Hij heeft ten alle tijden lief. Hij is een vriend voor hen die geen andere vriend hebben; voor degenen die Zijn bitterste vijanden zijn geweest een vriend die blijft, wanneer al de anderen zijn weggegaan. Merk op Hem als een tegenwoordige vriend, gekend en beproefd, in staat om in te komen in datgene wat ons het diepste aangaat; in verzoeking opening, wanneer nodig een weg tot ontkoming gevende; in smart verblijdende met de Goddelijke Trooster; in ziekte ons bed makende; in de dood ons ondersteunende met Zijn stok en staf; in de eeuwigheid ons ontvangende tot Zichzelve. Welke broeder kleeft ons zo aan als Hij, zich te meer geëerd achtende hoe meer we op hem leunen, en geen vertrouwen hebben in eigen vlees. En dan, ziende op de eigenschappen van Zijn liefde; haar vrijheid; haar kosteljkheid, haar volharding niettegenstaande al de ontmoedigingen van onze verdorvenheid en ij delheid; ons liefhebbende tot het einde, als delen en leden van Hemzelf - hoe kunnen we deze onzegbare, tedere, onveranderlijke vriend behoorlijk eren?

En zijn er gene, die roemen van hun getrouwheid aan het schepsel, die nochtans geen sympathie hebben tot deze Goddelijke vriendschap, geen wederkerige genegenheid tot deze alles overtreffende Vriend? Zullen zelfs onze gevoeligheden, onze onverschilligheid, ons niet verdoemen? Want welk sterker bewijs kan er zijn van onze verdorvenheid en ongesteldheid, dan dat onze gevoelens zouden uitgaan tot de schepsel-onderwerpen, die koud en dood zijn ten opzichte van onze Goddelijke vriend! Oh! laat Hij de eerste keuze zijn van de jeugd, de beproefde en verkoren vriend van de rijpende leeftijd, de Vriend voor de eeuwigheid. Kweek een nauwere kennis van Hem. Zet de hoogste waarde op Zijn vriendschap. Leef een leven van blij vertrouwen op Zijn algenoegzaamheid en liefde. Maak Hem het gedurig onderwerp van het gesprek. Vermijd alles wat Hem onaangenaam is. Wordt in die plaatsen gevonden waar Hij Zijn volk ontmoet. Verlang om eeuwig met Hem te zijn. Getuig zo totdat allen rondom u: Deze is mijn liefste, ja Deze is mijn Vriend. Is het niet omdat de mensen geen ogen hebben om Hem te zien, dat ze geen hart hebben om Hem lief te hebben? Waren de ogen slechts geopend, zouden zij spoedig het hart treffen; en alles zou voor Hem zijn in algehele toegewijde van dienst.

Er is dan een bijzonder volk; en ieder hart dat door Gods vingers is aangeraakt, stemt zoetelijk in met de taal van Ruth, toen zij zeide: Uw volk is mijn volk, en uw God mijn God (Ruth 1:6). Ja, zegt de levende ziel, die God heeft levend gemaakt tot een nieuw en geestelijk bestaan - ja, zij zijn het volk van God; mijn hart kleeft aan hen met genegenheid, ik begeer één met hen te zijn; moge mijn lot een deel zijn onder hetgezin der huisgenoten Gods. Ofschoon er in hen vele dingen zijn die mij bedroeven, ofschoon er in hen vele verdeeldheden zijn, ofschoon er veel in hen ontbreekt dat ik graag in hen tegenwoordig zou zien, en veel tegenwoordig is dat ik graag afwezig zou zien, nochtans met al hun gebreken, en al hun onvolmaaktheden, zijn zij het volk van de levende God. Met hen begeer ik te leven, en met hen begeer ik te sterven.

Welaan dan, vrienden, indien gij en ik wandelen in de nauwe weg die ten leven leidt, zullen we met ons enig stempel dragen, enig bewijs, dat we tot dit bijzondere volk behoren. We zullen sommige merken met ons dragen dat God ons heeft afgezonderd, daar een werk van genade op onze zielen, van alle mensen die op het gelaat des aardrijks zijn (Ex. 33:16). Maar dit volk is een bijzonder volk in verscheidene opzichten. Ze zijn een bijzonder volk door hun oorspronkelijke afzondering in de eeuwig raad van de Drieënige. Ze werden in Christus verkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat zij een volk zouden zijn waarin de Heere Jezus zich eeuwig mocht verblijden, en in wie Hij eeuwig mocht verheerlijkt worden. Hun val in de eerste ouder

was voorzien en er was voor gezorgd. Het Lam was geslacht in het gemoed des Vaders, vóór de grondlegging der wereld, en zij stonden in eeuwigheid één met Christus, gerechtvaardigd in Zijn heerlijke gerechtigheid, heilig in Zijn vlekkeloze onschuld, volmaakt in Zijn volmaaktheid, en bevallig in Zijn bevalligheid.

En zo was dit volk gezegend met alle geestelijke zegeningen in de hemel, in Christus Jezus (Efeze 1:3), vóórdat de tijd nog bestond; vóór de alles scheppende stem van God de zon en de sterren gemaakt had om te schijnen in de hemel, toen er alleen eeuwigheid was, en de DrieEnige in heilige gemeenschap alleen woonde, zonder enig onderwerp van Zijn scheppende hand. Dit volk had dan een bestaan in het gemoed Gods; en krachtens dit oorspronkelijk zijn, werden zij eerst in de tijd voortgebracht, elk in het moment dat God geordineerd had; en in het door God aangewezen tijdperk werden zij voortgebracht door de levendmakende werkingen van de Heilige Geest in een nieuw en geestelijk bestaan.

Maar, als een zaak van persoonlijk onderzoek, hoe zullen we weten dat we tot dat bijzondere volk behoren? Zullen we de bladen van onze Bijbel omslaan, en lezen Epehez 1, of Romeinen 8, en daar zien dat God een verkoren volk heeft, en dadelijk besluiten dat wij tot hen behoren? Zullen we ons keren tot de eerste brief van Johannes, en daar lezen: Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden, en daarom besluiten dat al onze ongerechtigheden vergeven zijn? Zullen we ons oog slaan op de tekst - Wie is het die verdoemt? het is God Die rechtvaardigt - en lezende deze tekst, der Schrift zonder verdere moeite in onze persoonlijke rechtvaardiging geloven? Neen; dit mag voldoende zijn voor een dorre belijder, voor iemand dood in een vorm; maar het zal nooit voldoen voor een levende ziel, wiens geweten God met Zijn eigen vinger heeft aangeraakt. Vóórdat hij zijn belang in deze zegening kan vastmaken, waarmede God Zijn volk voor alle werelden gezegend heeft, moet hij een persoonlijke vertoning en openbaring hebben van deze zegeningen voor zijn eigen ziel, onder de werking van de Heilige Geest; en als ze niet op zijn conscientie verzegeld worden, en bewezen in zijn hart door het getuigenis des Heiligen Geestes, kan hij nimmer bevredigd zijn dat hij is een deelhebber in deze zegeningen die opgelegd zijn in Christus Jezus voor de uitverkorenen.

Maar er zijn zeker merken en tekenen, welke ongenoegzaam zijn om Christus met kracht aan de ziel te openbaren; er zijn getuigenissen die niet leiden tot een volle en complete bevrediging; en wanneer een kind Gods in diepe armoede is en krachtige oefeningen der ziel, zal hij blijde zijn om een klein teken te aanvaarden wanneer hij geen groter bekomen kan. De bedelaar in de straat zal een kopere munt nemen; hij keert er zich niet met verachting vanaf; zijn honger en zijn armoede maken de kleinste gift aannemelijk, Een mens die in goede omstandigheden verkeert zal zich afkeren van zulk een armzalige gift, en het nemen als een belediging; maar die diep in armoede gezonken is, is blijde iets te hebben dat zijn drukkende nood mag verlichten. Menigmaal legt de Heere armoede als een diepe en knellend last op de zielen van Zijn dierbare huisgenoten; Hij maakt hen blijde om kleine munt te verkrijgen (ik bedoel schijnbaar klein, want geen munt is klein die van de hemelse Munt komt, die door trotse belijders veracht wordt).

We zullen dan, met Gods zegen, trachten een paar van die bijzondere merken op te speuren, die gestempeld worden op dit bijzondere volk; en als het de Heere behaagt door mijn mond een van deze munten van het hof des hemels in uw hart in te dragen, zal Hij het veilig in dat schathuis opsluiten. Soms zal Hij het voor u uitbrengen om er op te zien; en alzo zult ge bij tijden een zoet teken hebben dat ge belang hebt in die liefde die geen banden kent.

1. Het bijzondere volk dan heeft bijzondere oefeningen. Niemand weet iets van geestelijke oefeningen, dan alleen een geestelijk mens. Hij moge overtuigingen hebben, het is waar; hij mag voorbijgaande twijfelingen en vrezes hebben; hij mag sommige donkere en trieste verwachtingen hebben van de toekomstige toorn; maar wat geestelijke oefeningen aangaat, kent hij ze niet, want zij zijn bijzonder voor geestelijk onderwezen mensen.

Maar allen van Gods huisgezin, elk volgens hun mate, hebben geestelijke oefeningen. Soms bijvoorbeeld, worden ze krachtig geoefend met ongeloof; dat is, het ongeloof van hun hart werkt zó krachtig in hun vleselijk gemoed, als om alle bewijzen te verduisteren, elk getuigenis te verbergen, en elk inschrift te ontsieren dat de Heilige Geest op hun zielen gegraveerd heeft. Maar het is niet maar het bestaan van

ongeloof dat een kind van God vertoont, want het ongelooft regeert in de harten der godlozen; het is de oefening der ziel onder het ongelooft, dat het bestaan van geestelijk leven toont; het is de strijd, de tegenstand, de worsteling, die in het gemoed gestreden wordt; want dit geeft een tegengesteld beginsel te kennen, het bestaan van twee legers (Hoogl. 6:13).

Opgesloten te zijn in ongelooft, is echter geen getuigenis dat men een levende ziel is; maar in onze harten te vinden een tegenstrijdend beginsel, hetwelk het ongelooft ontdekt, hetwelk zucht onder ongelooft als een last, hetwelk verlangt om van de macht van het ongelooft verlost te worden - hier ontdekken we het bestaan van een levend beginsel, door de tegenstand die dat levend beginsel voert tegen het ongelooft hetwelk oprijst in het vleeselijk gemoed. De grote zaak waartoe ik begeer te komen in mijn eigen ziel, en tot het welk ik begeer te komen in uwe zielen, is dit - het bestaan van het leven Gods - en ik begeer dit verborgen leven op te sporen in uw geweten, in enige van zijn gedragingen en werkingen. Maar opdat ik dat doen mag, moet ik ingaan op de oefeningen der ziel, waarin het leven Gods wordt geopenbaard.

Als ik zou zeggen: Ieder die ongelooft heeft is een kind Gods, zou ik een vals getuigenis opbouwen, omdat er honderden en duizenden en miljoenen zijn die ongelooft hebben, die geen kinderen Gods zijn; en daarom moet ik komen tot de genade van God in een ziel, het werk van de Geest in het hart; het bestaan van een levend beginsel dat werkt en zich openbaart onder deze massa ongelooft, hetwelk het schijnt neder te werpen. Maar nogmaals, ik begeer meer dan dat. Veronderstel dat ge in Derbyshire waart (een graafschap in Engeland), en iemand zou tot u zeggen: Er is hier een rivier, de rivier Dove, welke zichzelf begraaft in een plaats hier dichtbij, en loopt voor een belangrijke afstand ondergronds, zoudt ge zeggen: Ik hoor die ruisen, maar ik verkies een zeker zichtbaar bewijs; en als ik niet kan zien waar de rivier zichzelf begraaft, zou ik gaarne enig deel van haar ondergrondse loop zien. Nu, als die persoon u kon medenemen naar enig diep dal of rotsige afgrond, waar de aarde vaneenscheidt, en gij nederziende in de diepe kloof, de rivier zowel zag als hoorde ruisen, zoudt ge zeggen: Ik kan het nu gëloven; en nochtans heeft de rivier al die tijd onderaards gelopen; maar toen ge de wateren zaagt door de kloof in de aarde, toen had ge een zichtbaar bewijs dat de rivier daar was.

Evenzo is het met het geloof in het hart. Geloof in de ziel is als een verborgen rivier onder de bovenop liggende massa ongelooft. Maar hoe kan ik weten dat het daar is? Ik weet het soms aan de worstelingen, de opheffingen, de pogingen van die rivier om te rijzen tot het licht van de dag. Maar als er soms eens een kloof gemaakt wordt - als het rotsachtige ongelooft eens gebroken wordt, en ik onderscheiden kan de handelingen, ademtochten en werkingen van het levend geloof, en dit geloof oplicht als het een straal van de zon opvangt - dan heb ik een ander en veel helderder bewijs dat ik het geloof van Gods uitverkorenen deelachtig ben. Alzo het werk des geloofs in de ziel opspurende, moeten we niet alleen het geloof in zijn conflicten ontdekken, maar we moeten het soms ook zien in zijn overwinningen. We moeten geloof zien en gevoelen, niet alleen als zich opheffende onder de massa ongelooft, maar we moeten soms die gezegende genade kunnen zien als voortspringende in levende oefening, om zo de zaken van God in Christus voor ons tot werkelijkheid te maken. Het bijzondere volk theeft geloof; en dit geloof komt soms voort in een gezegende oefening, en wordt opgetrokken door de Geest van God, zodat het rijst tot het licht van de volle dag, en glinstert en schijnt onder de Zon der gerechtigheid.

Een andere oefening van de levende ziel is zijn strijd onder die vleeselijkheid, dodigheid, aardsghezindheid en onvruchtbaarheid, welke bij tijden het geloof als ter aarde schijnt neder te werpen. Maar zal ik dan zeggen dat vleeselijkheid, onvruchtbaarheid, koudheid en dodigheid bewijzen zijn? Ik zeg neen! Maar het bewijs is als ik iets vind van een andere natuur op hen inwerkende, hen bestrijdende, en openbarende de macht en sterkte van het werk des Geestes in het midden daarvan. Als ik zeg dat ik vleeselijk ben, koud ben, dood ben, dom ben, ongevoelig ben, levenloos ben, en daarom een kind Gods, wat doe ik dan anders dan een werk opbouwen dat van het vlees is, en daarvan zeggen dat het een werk van de Geest is? Ook, zeg ik dat ik altijd geestelijk ben en hemelsgezind, altijd de tegenwoordigheid van Christus genietende als mijn ziel bevredigend deel; dat ik nimmer dood ben of dom of onvruchtbaar, durf ik te zeggen dat ik een leugen in mijn rechterhand heb; en het zou de arme geoefende familie maar beangstigend zijn, en niet het voorstellen van de weg waarin de verlost wandelen.

Maar het pad der rechtvaardigen is een weg waarin het geestelijke bij tijden doorbreekt van het vleeselijke, het leven bij tijden de verlossing uit de dood geniet, de vruchtbaarheid bij tijden de onvruchtbaarheid overwint, het licht soms uit de duisternis voortkomt, barmhartigheid de schuld wegneemt; de liefde bij tijden de vrees uitwerpt, en de hoop de opstandige moedeloosheid. Hier komen we dan tot datgene wat bijzonder

eigen is aan de levend gemaakte uitverkorenen; we geraken tot de bijzondere werkingen, bijzondere sporen; hier beginnen we dan te ontdekken het zegel van de Heilige Geest, zo onderscheiden van alle godsdienst van het vlees, en al de ontgoochelingen en het bedrog der godlozen. Maar degenen die geen genade hebben, verbergen zich maar al te gaarne onder de vleugelen van een leeraar; en als ze hem dan horen spreken van dodigheid, vleselijkheid, onvruchtbaarheid, ongelooft en twijfel, zeggen ze: Ah, hij zet nu mijn bevindingen uiteen; oh ik kan daar inkomen, hier is een mondjevol voor mij. Maar wat zet hij uiteen? Niet het werk van God in de ziel, niet het werk van de Geest op het geweten; neen de vleselijkheid, onvruchtbaarheid en de dood, welke alle mensen hebben - niet meer dan het werk van het vlees, en niet het werk van de Geest van God.

Maar Gods volk heeft ook bijzondere oefeningen onder verzoeken. Verzoeken te hebben is geen merkteken van een kind Gods te zijn, omdat de mensen van de wereld ook verzoeken hebben. Wat beweegt de zakkenroller zijn handen te steken in de jas van de voorbijganger? De verzoeking om te stelen. Wat beweegt de dronkaard de kroeg binnen te gaan? De liefde tot de drank. Wat brengt de misdadiger aan de galg? Verzoeking tot moord.

Daarom is het bestaan van verzoeking geen bewijs van een kind Gods te zijn; maar de proeve van een kind Gods te zijn is wat de gevoelens en oefeningen der ziel zijn onder de verzoeking; hoe het levend beginsel geopenbaart wordt door te werken tegen en onder de verzoeking. Is er enige pijn? Veroorzaakt de verzoeking smart? Is er een zucht en schreeuw tot God om verlossing? Zucht en heft de vernieuwde geest zich op onder het zware ge-wicht ervan? Is er een nu en dan plaats vindende verlossing? Wordt barmhartigheid geopenbaart in de begenadiging van de ziel die er in verstrikt is? Wordt de genade Gods zegenend verheerlijkt in de genezing van de afvalligheid die de verzoeking veroorzaakte? Is er een uitstrekking der armen des geloofs om het kruis van Christus te omhelzen als de enige toevlucht onder verzoeking? Nu komen we tot het leven. Maar als gij zelf besluit een kind Gods te zijn omdat gij verzocht wordt, is het maar een bedrieging van uzelf. Het is een vreselijk bedrog van de duivel om verzoeken op te zetten als bewijzen van genade, zonder de oefening van de ziel onder verzoeken, zonder de bittere zuchtigen en schreien, en overtuigingen, en smarten; en zonder de lasten der verzoeking onder de verzoeking, zonder de verlossing uit de verzoeking. Om verzoeken op te zetten als kentekenen van de weg, is niet anders dan de weg te verduisteren die de Heilige Geest heeft uitgezet in het Woord Gods, en uitzet in de gewetens van de levende familie.

2. Maar ook, het bijzondere volk heeft bijzondere verlossingen. En na alles vrienden, laat ons zeggen wat we willen over twijfelingen en vrezes, pijnlijke verzoeken en hun pijnlijke oefeningen - ik ben er wel van overtuigd dat het bevredigende bewijs voor de edele ziel - is de verlossing. Gevoelt, en is het een bewijs voor de gevangene, liggende in een donkere cel, dat hij vrij zal komen, door naar de tralies van de gevangenis te kijken? Zal de bevende misdadiger, staande op de galg en zijn verlangende ogen uitstreckende over de menigte, of hij de boodschapper van de koning kan zien komen met spoed en de gratie in zijn handen, besluiten dat hij respijt zal bekomen omdat hij de strop in zijn nek heeft gevoelt? Neen, het is de vrijstelling die het bewijs is; het is het pardon van de koning hetwelk hem vrij stelt; het is de ontrolling van het document, getekend door de hand van de soeverein, dat de strop van zijn nek ontbind, en hem wederom heen zendt onder zijn medemensen als een levend man.

En zo is het met een kind Gods die geoefend is met smartende vrezes, die gevoelt de smartende weën van wanhoop in zijn ziel, die schijnen op een haar de eeuwigheid te overspannen. Hij begeert verlossing, hij begeert begenadiging, hij begeert een getuigenis, hij begeert de openbaring van Gods barmhartigheid over zijn ziel.

Wel, maar zeggen sommigen, als dit het geval is, als geen bewijs gevonden kan worden in twijfels en vrezes, als zonde en verdorvenheid en verzoeken, geen merken zijn van genade, wat in de wereld is het dan dat u en andere dienaars beweegt hen te prediken? Waarom laat gij ze niet voor wat ze zijn en verhoogt allen een verheerlijkte Christus? en waarom dan niet een einde te maken met al' deze verzoeken en verdorvenheden? Ik zal u zeggen waarom. Gesteld dat ik mijn weg kwijt was in het gaan naar een plaats die ik zeer begerig was te bereiken, en ik een persoon die ik kon vertrouwen zou vragen welke de weg daarheen was. Hij vertelt het mij en zegt; Ik zal U een kenteken geven om daarbij de weg te kennen; ze is zeer heuvelachtig, en zeer ruw, ze is zeer oneffen en steenachtig; er zijn vele putten en moerassen, en bovenal is de weg zeer vuil. Ik luister naar zijn onderrichtingen; ik dank hem voor zijn verstandigheid, en ik ga voort.

Maar ik kom tot een weg die zeer effen is als een sportveld; ik vind niet eene steen op de weg groter dan Adam zou toelaten; alles is gemakkelijk voor mijn voeten. Kom, zeg ik tot mijzelf, dit kan de weg niet zijn; mij werd verteld dat de weg stenen had, en heuvels en putten, en modder - gewis moet ik buiten de weg zijn. Maar ten laatste vind ik een weg die heuvelachtig is, en ruw en oneffen, en nu en dan zinkt mijn schoen in de modder, en alles wat ik in de weg vind komt overeen met de beschrijving van mijn inlichter. Ik zeg: Ik ben nu in de weg; het is juist zoals mij verteld is; hier ben ik op de rechte weg.

Wel het Woord van God heeft de weg ten hemel uitgezet als een weg van deze aard, een ruwe en doornige weg, vol van moeilijkheden, oefeningen, beproevingen en verzoeken; en ; als gij een beschrijving wilt hebben van de reizigers - welke oefeningen en verzoeken ervaren zij? Dan, merk dit - de modder, het slijk, de stenen, de heuvels, de dalen, zijn niet de weg, maar zij liggen in de weg. Konden zij weggenomen worden zou de weg dezelfde zijn; maar ze zijn er, en wij moeten door hen heen reizen. Zo met de modder en het slijk van mijn hart, het ongelooft, de hoogmoed, de verwaandheid, en huigelachtigheid van mijn gevallen natuur; de scherpe pijlen die Satan schiet, de verzoeken die de wereld verspreid, de tegenstand van belijders, de vervolging van de wereld, de twijfels en vrezes van mijn eigen hart - zal ik wandelen in de rechte en nauwe weg die tot het eeuwige leven leidt, zal ik dezelve moeten passeren.

Dit zijn geen bewijzen, nochtans zijn ze onafscheidbaar van de weg; hoewel ze dan niet de weg zelf zijn, liggen zij zo onafscheidbaar in de weg, dat als ik in de weg wandel, ik door hen wandelen moet. En dat is de reden van twijfelingen, en vrezes, en oefeningen en verzoeken, en smarten; opdat ze de levende familie mogen sterken, die strijdende zijn in deze ruwe en modderige weg; want een levende voet zal voortgaan te arbeiden, ofschoon in de modder, wanneer een dood karkas er in verzinken zal zonder enige worsteling.

Want na alles, is de verlossing het grote bewijs. Om zoetelijk gezegend te worden met een gezicht van Jezus; de vergeving der zonden verzegeld te hebben op de ziel; een glimp te ontvangen van dat heerlijke kleed, hetwelk de schuldige misdadiger bedekt en omhuld; zijn ogen open te hebben om Jezus te zien; te zien in Zijn boezem; Zijn teder hart ziende, kloppende met erbarming; en te gevoelen de verzoenende druppelen van Zijn bloed vallende in ons geweten, om het te zuiveren en te reinigen van alle schuld en zonde - dit is het bewijs, dat is het de ziel bevredigend getuigenis, en dat de vrede jGods in het hart brengt, die alle verstand te boven gaat.

Niemand dan alleen de uitverkorenen kunnen ooit dit getuigenis hebben; en ik wil u nog iets anders vertellen: Niemand dan de uitverkorenen begeren het te hebben. Ik kan in mijn geweten niet geloven dat iemand, dan een vat der barmhartigheid levend gemaakt door de Heilige Geest, ooit snakt met onuitsprekelijke zuchtingen naar het zoete bezoek van de liefde Gods, naar de openbaring van de tegenwoordigheid van Christus, en de toepassing van Zijn verzoenend bloed. Ik ben er zeker van dat ik nimmer van zulke dingen droomde, of er om gaf, en zou ze bespot hebben en onder de voeten vertreden, als niets dan fanatisme van beuzelachtige gemoederen, totdat de Heere mij in deze gevoelens inleidde, als ik vertrouw, door Zijn machtige en gezegende onderwijzing in mijn ziel.

3. Maar nogmaals, dit bijzondere volk zal bijzondere tekenen hebben, uitwendig op hen getekend zowel als bijzondere merken innerlijk. Ze zullen afgescheiden zijn van de wereld; ze zullen geen gemeenschap hebben, boven hetgeen de zaken verlangen, met de mensen van dit leven, die geen vreeze Gods in hun hart hebben, noch genade in hun ziel. Ze zullen afgezonderd zijn, als God hen van tijd tot tijd wegroept van de doode belijdenis des daags; ze zullen geen werkelijke kameraadschap of gemeenschap hebben dan met de familie die geestelijk onderwezen is; ze zullen een eerlijk getuigenis dragen tegen de dwaling in elke vorm of gestalte; en zij zullen dat voorschrift strikt gehoorzamen: Daarom, gaat uit het midden van hen en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen (2 Cor. 6:17).

Dit is wat ik verplicht ben geworden te doen door dwang; niet een vleselijke dwang, maar van innerlijke en geestelijke drang. Wie is in sterkere banden gewikkeld geweest, dan deze als het ware in de wieg gelegd in tegenstelling tot de waarheid Gods, gezwachteld met de sterkste zwachtels van oordeel, tot de lippen doortrokken in wereldlijkheid en hoogmoed, en ontwetendheid; ontwikkeld met zovelen grafklederen als een Egyptischemummie, zodat niets dan de hand van God deze schoot op schoot kon wegscheuren, en mij in iets als oprechtheid en rechtschapenheid van hart kon brengen, en mij afscheiden van alles waarin ik gewikkeld was, en van alles waarmee ik verbonden was. Ik weet dan, uit persoonlijke ervaring, dat er is een

mededéling van innerlijke macht, waardoor we het voorschrift gehoorzamen: Gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, en raakt niet aan hetgeen onrein is; en de smaadheid van Christus doet verkiezen boven alle schatten van Egypte. Ik zou liever het getuigenis van God van armoede en onbekendheid in mijn rechterhand hebben, dan het getuigenis van mensen te hebben met alles wat de wereld bieden kan.

Voorts: In het bijzondere volk zal zijn eerlijkheid, oprechtheid, rechtschapenheid. Ik schaam mij het te zeggen (want het is een smet op de belijdende kerk), maar zeggen moet ik het, dat ik zelf meer eerlijkheid en wereldlijke rechtschapenheid, een heerlijker gevoel van eer, meer oprechtheid in wereldse handelingen, nettere stiptheid en eerlijkheid in alle geldelijke zaken gevonden heb in mensen van de wereld, die geen beijdenis doen, dan in sommigen dergenen die zichzelf beroemen het volk van God te zijn. Maar ik geloof, waar ook de genade Gods in het hart van een mens is, het hem eerlijk zal maken, niet maar voor God, maar eerlijk voor de mensen. Geen gedraai, geen uitvluchten, geen gezwendel, geen bedriegerij, kan ooit bestaan in een wedergeboren hart.

Daar is eerlijkheid, door God zelf ingeplant, Die het hart doorzoekt en de nieren proeft, in elk geweten dat Hij heeft levend gemaakt door er leven in te ademen uit de volheid van Christus. Het is een zwart merk tegen u als ge een draaier zijt. Laagheid, bedriegelijkheid en uitvluchten zoeken, komt niet van God. Hij die een ontoegankelijk licht bewoont, zal uwe ziel enige mate van Zijn eigen oprechtheid mededelen. Laat ons gewone eerlijkheid hebben, vrienden; laat ons rechtschapenheid hebben. Laat de wereld niet zeggen: Deze belijders van Godsdienst zullen ons bedriegen als ze kunnen. Laat ons iets als eer hebben en iets als oprechtheid, dat we niet het brandmerk dragen dat de wereld gaarne op ons werpt.

Nog: Waar God zelf ons gemerkt heeft als Zijn bijzonder volk, daar zullen zichtbare merken zijn voor de kerke Gods; daar zal een vriendelijkheid zijn, een tederheid, een zachtmoedigheid, een diep berouw, een zachtheid van geest. Er zal niet zijn van uitgieten van het venijn en de vijandschap van ons vleselijk gemoed, tegen allen die zich tegen ons stellen; er zal niet zijn een klimmen om de hoogste plaats te verkrijgen; er zal niet zijn een werken met de ellebogen en heenwerpen van personen hier en daar, opdat we bewonderd mogen worden en men zich voor ons buigen zal. Maar daar zal een nederigheid zijn en een diep berouw, en een neiging tot onderwerping en tederheid van geest, waardoor we gewillig zijn om alles te zijn, zo lang we maar 'geliefde kinderen' zijn. En we zullen soms tot de plaats van David komen, toen hij liever een deurwachter wilde zijn in het Huis des Heeren, dan te wonen in de tenten der godloosheid.

Hier is de spiegel. Kijk er in. Kunt u kenmerken zien. Zegt ge: Ik twijfel niet aan verkiezing? Zegt ge: Ik geloof alle leringen die gij predikt; mijn vader was een Calvinist; ik werd opgevoed als een afgescheidene, en ik heb van mijn kindsheid af de lering der genade ontvangen? Zeer goed. Maar heeft God zelf ooit deze waaheden met kracht verzegeld op uw ziel? Zij die uit de Geest geboren zijn, lezen we, zijn niet uit de bloede, noch door de wil des vlezes, noch door de wil des mans, maar uit God. Heeft Hij Zijn eigen merk op uw ziel gestempeld, Zijn gelijkenis gegraven in uw ziel, u in een mate van gelijkvormigheid met Zijn Zoon gebracht, en enige gelijkenis van Hemzelf in uw hart doen oprijzen?

Ik geloof dat velen van Gods volk, zo niet de niesten, veel moeite hebben om hun roeping en verkiezing vast te maken. Zij zijn geen volk om de dingen maar als vanzelfsprekend aan te nemen; zij kunnen niet op hun gemak gaan nederzitten en zeggen: Ik twijfel nietdat ik een kind van God ben; zij begeren iets machtigs, iets toegepast, iets door de mond van God zelf gesproken; en zonder dat moeten zij geoefend worden met twijfels en vrezen over hun staat voor Hem. Laat nu de conscientie spreken; laat ons de bladeren van het geweten omslaan. Wat zegt deze getrouwe getuige? Heeft God met kracht gesproken tot uw ziel? Heeft Hij uwe zonden vergeven? Heeft Hij u een zoet getuigenis gegeven van uw belang in de Zoon van Zijn liefde? Zegt u: Wel ik weet niet dat ik dat zeggen kan; ik weet niet dat ik dat zeggen kan; ik weet niet dat God mijn zonden vergeven heeft. Wel, we zullen wat lager afdalen; indien u kunt zeggen dat u bij tijden zijt zuchtende en steunende en schreiende, niet altijd, maar als de Heere in u werkt, naar de zoete openbaringen van de liefde van Jezus tot uwe zielen? Hier is een open deur voor u - de deur der hope in het dal van Achor. Kunt ge hier inkomen? Wel dit zijn kenmerken van één van Gods bijzondere volk te zijn. Maar ge kunt niet bevredigd worden zonder dat God zelf het u bekend maakt; ge begeert een onmiddellijk getuigenis van Zijn gezegende mond, en niets dan dat kan u bevredigen; en als Hij Zijn liefde in uwe ziel uitstort, zal het u vrede en vertroosting geven, en niets minder dan dat kan het.

Maar gedenk, er is geen middenweg. Hoe blijde zouden duizenden zijn als er een plaats ware tussen hemel en hel ! Oh konden ze maar vinden dat het vagevuur waarheid was, en enige middelplaats hebben ! Ze zijn niet goed genoeg voor de hemel, zeggen zij; maar zekerlijk zijn ze niet slecht genoeg voor de hel! Oh

konden zij maar enige plaats vinden tussen die twee! Maar er is geen. 'Er is een grote kloof gevestigd, tussen Abraham en de rijke man; er is geen tussenplaats. Het is of een bijzonder volk geordineerd voor eeuwige heerlijkheid, of een volk geordineerd voor een eeuwig verderf; het is of volmaakt staan in Christus en het bloed van de Verlosser, of een zwijn onder de vreselijke toom van God in alle eeuwigheid; het is of volmaakt staan in Christus, ingewonden in Zijn gerechtigheid en gewassen door Zijn bloed, of het is een huilen in de kwellingen door alle eeuwigheid; het is of gezegend opgenomen in de boezem van God, of nedergeworpen in de woningen der verdoemden.

En daarom, daar zulk een verschrikkelijke kloof gevestigd zijnde tussen de een en de ander, zal het een kind van God bij tijden doen beven, en vrezen, of hij een bewijs heeft dat God zijn Vader is, dat Christus is zijn oudste Broeder, en dat de Heilige geest is zijn onderwijzer. Maar hij zal nimmer een vaste bevrediging verkrijgen, totdat God zelf een getuigenis van Zijn mond doet vallen, gevende hem de geest der aanneming, om te roepen: Abba ! Vader, Zijn aangezicht ontdekkend in Christus Jezus, en bloed en liefde verzegelend in zijn consciëntie. Dan treedt hij in zijn rust in en gevoelt de wede Gods, die alle verstand te boven gaat. Hij is verzegeld als een erfgenaam van God, en mede erfgenaam met Christus; en als hij sterft zal hij eeuwig zijn met Hem die hij liefheeft.

Mogen wij nimmer vergeten dat de lijdende Zone Gods zichzelf gaf, om zich een bijzonder volk te heiligen - een volk wier gedachten bijzonder zijn, want hun gedachten zijn Gods gedachten, als hebbende de zin van Christus; een volk wier genegenheden bijzonder zijn, want ze zijn gezet op de dingen die boven zijn; wier gebeden bijzonder zijn, want ze worden in hun hart gewrocht door de Geest der genade en der gebeden; wier smarten bijzonder zijn, want zij komen voort van een geestelijke bron; wier vreugden bijzonder zijn, want zij zijn vreugden waarmede de vreemde zich niet vermengt; wier hoop bijzonder is, als ankerende binnen het voorhangsel; en'wier verwachtingen bijzonder zijn, als verwachtende een oogst van geluk. Laat hen allen in staat mogen zijn om op te zien en te zeggen: Hier is een man die deze leer belijdt; doch waar zullen wij iemand vinden zo voortreffelijk in eerlijkheid, rechtschapenheid, oprechtheid, mildheid, vriendelijkheid - in het kort in alles dat het Evangelie van Jezus Christus versiert?